

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

A1. Ο Σκριβωνιανός είχε πάρει τα όπλα στην Ιλλυρία εναντίον του Κλαύδιου· ο Παίτος είχε βρεθεί στην παράταξή του και, όταν σκοτώθηκε ο Σκριβωνιανός, τον οδηγούσαν σιδηροδέσμιο στη Ρώμη. Επρόκειτο να επιβιβαστεί σε πλοίο· η Αρρία παρακαλούσε τους στρατιώτες να επιβιβαστεί μαζί του. Δεν το πέτυχε: νοίκιασε ψαράδικο πλοιάριο και ακολούθησε το πελώριο πλοίο.

Μ' αυτό το σχέδιο ήρθε κάποτε ξαφνικά κι έπιασε επ' αυτοφώρω τις κομμώτριες. Αν και ανακάλυψε άσπρες τρίχες πάνω στα φορεματά τους, όμως ο Αύγουστος προσποιήθηκε ότι δεν τις είδε και με άλλες κουβέντες παρέτεινε το χρόνο ώσπου έφερε τη συζήτηση στην ηλικία. Τότε ρώτησε την κόρη τι από τα δύο προτιμούσε, να είναι ύστερα από μερικά χρόνια ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «εγώ πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλε σ' εκείνη ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλω ότι δεν θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε καταντήσουν φαλακρή;».

B1. partium
miles
ingentiora
ornatrix
veste
alius
sermo
tempora
mentioni
filiae
anno
mendaciorum
quis
istud
sui

B2. motu
esset
occidisti
oremus
imponi
conduc
sequendi
interveniunt
opprimitote
deprehendissetis
extrahar
malit
respondebunt
obiceremini

fecerint

Γ1α. Romam: Απρόθετη αιτιατική που δηλώνει κίνηση / κατεύθυνση σε τόπο στο ρ. trahebatur.

piscatoriam: επιθετικός προσδιορισμός στο naviculam

aliquando: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρ
intervenit.

earum: γενική κτητική στο vestem.

vidisse: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο ρ. dissimulavit.

tempus: αντικείμενο στο ρ. extraxit.

calvam: κατηγορούμενο στο αντικείμενο te του ρ. faciant.

Γ1β. Δευτερεύουσα ουσιαστική ενδοιαστική. Λειτουργεί ως αντικείμενο του ρήματος non times. Εισάγεται με τον ενδοιαστικό σύνδεσμο ne γιατί εκφράζει φόβο μήπως γίνει κάτι (ο φόβος αναφέρεται στην έλευση του μη επιθυμητού). Εκφέρεται με υποτακτική γιατί το περιεχόμενό της αφορά κάτι ενδεχόμενο ή πιθανό. Συγκεκριμένα, με υποτακτική ενεστώτα (faciant) γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (non times) και δηλώνει το συγχρονο στο παρόν. Παρατηρείται ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων της υποτακτικής, γιατί ο φόβος είναι ιδωμένος την ώρα που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας – δευτερεύουσας).

Γ2α. Arma in Illyrico contra Claudium mota erant a Scriboniano.

Γ2β. Cum Scribonianus occisus esset.

Γ2γ. Iulia respondit patri se canam esse malle

Σχόλιο: Τα θέματα κρίνονται προσιτά για την πλειονότητα των μαθητών και σαφώς πιο εύκολα από τα αντίστοιχα περσινά. Ο καλά προετοιμασμένος μαθητής θα μπορούσε να γράψει άριστα χωρίς δυσκολίες καθώς το διαγώνισμα δεν έκρυβε «παγίδες». Απαιτούνταν, βέβαια, άριστη γνώση του λεξιλογίου και των γραμματικών – συντακτικών κανόνων.

Επιμέλεια θεμάτων:

Σκρέκης Λουκάς, Τρουλάκης Μάνος, Φιλολογοί